

روحانی شهید نعمت‌الله‌پیغان

رواق شهیدان

روحانی شهید نعمت‌الله پیغان از فعالان عرصه تبلیغ و خطابه بود که در حادثه دردناک تاسوکی به فیض شهادت نائل آمد. وی در سال ۱۳۵۴ شمسی در خانواده‌ای متدین و اهل ولایت در شهرستان زابل به دنیا آمد. پس از طی دوران کودکی و درس‌های کلاسیک، با علاقه و اهداف الهی، وارد حوزه علمیه و مشغول خواندن مقدمات شد. پس از مدتی به مشهد رفت و به‌مدت ۸ سال در جوار مضجع مبارک امام هشتم علیه السلام به تکمیل اندوخته‌های خود پرداخت. در همان ایام در دانشگاه علوم اسلامی رضوی موفق به گذراندن دوره کارشناسی در رشته علوم قرآن و حدیث شد.

پس از پایان دوره سطح و به‌منظور شرکت در درس خارج در سال ۱۳۷۹شمسی عازم حوزه مقدس قم شد و چند سالی را در آن شهر سپری کرد. در سال۱۳۸۲شمسی در مقطع کارشناسی ارشد با گرایش کلام و عقائد در دانشگاه علوم قرآنی شهری پذیرفته شد.

- سفرهای تبلیغی**

شهید پیغان برای انتقال مفاهیم دینی از قم به شهرهای دور دست سفرها کرد و در این امر، سختی‌های زیادی را متحمل شد. او در این امر با نهاد نمایندگی ولی‌فقیه در سپاه و دانشگاه‌ها و نیز سازمان تبلیغات اسلامی همکاری داشت. او مدرّس برجسته و پژوهشگری قابل در حوزه بود.

مقالات خود را در نشریات مختلف از جمله فصلنامه علوم سیاسی چاپ کرد. تدوین رساله سطح سوم حوزه نیز، از افتخارات علمی ایشان بود.

- شهادت دردناک**

این روحانی والا مقام سرانجام در شامگاه ۲۵ اسفند ۱۳۸۴شمسی درحالی‌که به سیستم می‌رفت، مورد سوء قصد عوامل صهیونیسیم قرار گرفت و به اتفاق تعدادی از همراهان مظلومش به شهادت رسید و حادثهٔ تاسوکی به‌عنوان حادثهٔ ضد بشریت و انسانیت در تاریخ ماندگار شد.

با همکاری مرکز آموزش‌های غیرحضورى حوزه‌های علمیه خواهران

دوره‌های تربیت مبلغ مقدماتی بین‌الملل ویژه طلاب خواهر برگزار می‌شود

دوره‌های تربیت مبلغ مقدماتی بین‌الملل از سوى مؤسسه بین‌المللی المرتضى علیه السلام و با همکاری مرکز آموزش‌های غیرحضورى حوزه‌های علمیه خواهران ویژه طلاب خواهر برگزار می‌شود. به گزارش خبرگزاری حوزه، در راستای تربیت مبلغ بین‌الملل، مؤسسه بین‌المللی المرتضى علیه السلام با همکاری مرکز آموزش‌های غیرحضورى حوزه‌های علمیه خواهران، دوره‌های تربیت مبلغ مقدماتی بین‌الملل را در زبان‌های روسی، اسپانیولی و پرتغالی برای طلاب حوزه‌های علمیه خواهران برگزار می‌کند.

«برگزاری کلاس‌ها به‌صورت برخط (آنلاین)، «طول دوره دو سال در قالب ۸ ترم آموزشی» و «تقویت و ارتقای سطح مهارت‌های شنیداری، نوشتاری و گفتاری از طریق شرکت فعال در گروه‌های مباحثه و انجام بهینه تمارین» از ویژگی‌های این دوره‌ها به‌شمار می‌رود.

علاقه‌مندان جهت شرکت در دوره‌های تربیت مبلغ مقدماتی بین‌الملل، تا ۱۵ اسفندماه ۱۴۰۰ فرصت دارند نسبت به ثبت‌نام اقدام کنند.

آزمون ورودی برای شرکت در دوره‌ها نیز ساعت ۸ صبح روز ۲۳ اسفندماه ۱۴۰۰ به‌صورت برخط (آنلاین) برگزار می‌شود. شروع دوره‌ها نیز از نیمه دوم فروردین ۱۴۰۱ خواهد بود.
علاقه‌مندان جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند از ساعت ۳:۱۰ تا ۱۲ با شماره تلفن ۰۵۳۳۲۹۴۵۶۸۰ داخلی ۱۱۰ تماس بگیرند و یا به سایت اینترنتی murtaza.ir مراجعه کنند.

- مرور اجمالی بر بخشی از دستاوردهای اقتصادی جمهوری اسلامی**

۱. **انقلاب همه‌جانبه در بخش انرژی؛ از بهره‌مندی عموم مردم از آب، برق و گاز تا خودکفایی در ساخت نیروگاه، سد و پالایشگاه**

۲.**یکی از مهمترین حوزه‌هایی که طی این چهل و اندی سال، مورد توجه جدی در جمهوری اسلامی بوده، حوزه انرژی شامل آب، برق، گاز، نفت، پتروشیمی، پالایشگاه و نیروگاه‌سازی بوده است.**

آب علاوه بر یک ضرورت برای زندگی هر انسان، به‌عنوان یکی از شاخص‌های توسعه پایدار و پارامتری تأثیرگذار و غیرقابل جایگزین در توسعه سایر بخش‌های کشور است. پیش از انقلاب اسلامی، آب‌رسانی به شهرها و روستاهای متعددی صورت نگرفته بود و به‌جز شهرهای بزرگ و متوسط، اغلب شهرهای کوچک و روستاها از آب شرب لوله‌کشی، بهداشتی و پایدار بی‌بهره بودند.

- جمعیت تحت پوشش آب شهری و روستایی**

جمعیت تحت پوشش شبکه آب شهری در سال ۵۷ به ۷۴٫۶ درصد می‌رسید که این رقم با اجرای طرح‌های متعدد آب‌رسانی در شهرهای مختلف در سراسر کشور، هم‌اکنون به ۹۹٫۸ درصد رسیده است.

تعداد مشترکان آب کشور در زمان پیروزی انقلاب، ۲ میلیون و ۷۰۰ هزار فقره بود. در زمان حاضر ۱۷ میلیون و ۶۶۷ هزار فقره مشترک آب در کشور داریم. طول خطوط انتقال آب کشور در ابتدای پیروزی انقلاب صفر بود. این رقم اکنون ۳۰ هزار و ۷۹۵ کیلومتر است؛ همچنین در سال ۱۳۵۷ طول شبکه توزیع آب ۲۴ هزار و ۵۰۰ کیلومتر بود که این رقم در زمان حاضر ۱۶۶ هزار و ۶۳۰ کیلومتر است.

در پایان ۵۳ سال حکمرانی رژیم پهلوی، با وجود ۲۷ تصفیه‌خانه آب در کشور، ظرفیت اسمی تصفیه‌خانه‌های آب شهری یک‌میلیون و ۹۰۵ هزار مترمکعب در شبانه‌روز بود؛ در زمان حاضر با وجود ۱۶۶ تصفیه‌خانه آب شهری، ظرفیت اسمی تصفیه‌خانه‌های آب شهری به ۱۵ میلیون و ۴۳۲ هزار مترمکعب در روز رسیده است؛ همچنین تنها ۱۲ درصد جمعیت روستایی کشور در سال ۵۷ تحت پوشش شبکه آب‌رسانی روستایی قرار داشت. این شاخص در زمان حاضر به ۸۲٫۹۵ درصد رسیده است.

- وضعیت بخش آب کشور**

در بخش فاضلاب، در سال ۱۳۵۷ تنها ۸٫۵ درصد از جمعیت کشور در آن زمان تحت پوشش شبکه فاضلاب بودند؛ اما با اجرای طرح‌های متعدد احداث تأسیسات جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب، هم‌اکنون ۵۲٫۶۴ درصد از جمعیت کشور تحت پوشش شبکه فاضلاب هستند. در زمان پیروزی انقلاب اسلامی، تنها ۴ تصفیه‌خانه فاضلاب در ایران وجود داشت و این رقم نشان می‌داد که در ۵۳ سال حکومت پهلوی بر ایران، موضوع مهم جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب در اولویت و توجه سرمداران این رژیم نبوده است؛ اما اکنون ۲۵۶ تصفیه‌خانه فاضلاب در اقصی نقاط کشور وجود دارد و موضوع احداث تصفیه‌خانه‌های به‌روز در این بخش، محور برنامه‌های زیرساختی وزارت نیرو است. در سال ۱۳۵۷ میزان شبکه احداث‌شده آبیاری و زهکشی ۵۵۲ هزار هکتار بود؛ این رقم اکنون ۲ میلیون و ۳۸۸ هزار هکتار است.

در سال ۱۳۵۷ تعداد سدهای کشور که تماماً توسط شرکت‌های خارجی احداث شده بودند، ۱۹ سد بود؛ هم‌اکنون به‌یمن خودکفایی در صنعت سدسازی و با طراحی و اجرای سدهای متعددی در ۴۳ سال پریوتکت انقلاب اسلامی، تعداد سدهای بزرگ کشور به ۱۹۵ سد رسیده است.

- وضعیت ظرفیت نیروگاهی ایران**

۵۳ سال حکمرانی رژیم پهلوی در ایران را می‌توان با نبود برق در بخش عمده‌ای از کشور و قطعی‌های مداوم برق در بخش دیگری از کشور، شاخص‌گذاری کرد. در زمان پیروزی انقلاب اسلامی، ظرفیت اسمی نیروگاه‌های کشور ۷۰۲۴ مگاوات بود؛ نیروگاه‌هایی که تماماً توسط شرکت‌های خارجی در ایران احداث شده بودند و برای نگهداری و تعمیرات آن، هزینه بسیاری از جیب مردم ایران می‌گرفتند؛ اما در زمان حاضر پس از ۴۳ سال تلاش و پیشرفت بی‌وقفه در بخش نیروگاهی، ایران هم‌اکنون جزء ۱۰ نیروگاه‌ساز برتر جهان است و ظرفیت اسمی نیروگاه‌های کشور به ۸۶ هزار و ۳۷۵ مگاوات می‌رسد.

- وضعیت بخش برق کشور**

تعداد مشترکان برق از ابتدای انقلاب تاکنون سالیانه به‌طور میانگین ۵٫۷۹ درصد رشد داشته است که همین روند باعث شده است، تعداد مشترکان این صنعت از سه میلیون و ۳۹۹ هزار مشترک در سال ۵۷ به ۳۸ میلیون و ۳۱۳ هزار مشترک در سال جاری افزایش یابد. در زمان حاضر ۱۰۰ درصد جمعیت شهری کشور و ۹۹٫۷ درصد جمعیت روستایی کشور از نعمت برق برخوردارند.

در طول سال‌های پس از پیروزی انقلاب، تعداد روستاهای برق‌دار از چهارهزار و ۳۶۷ روستا در سال ۵۷ به ۵۷ هزار و ۸۸۵ روستا در دی‌ماه امسال رسیده است که رشدی ۶٫۱۹ درصد در هر سال را نشان می‌دهد. درحالی‌که در سال ۵۷ تعداد خانوارهای روستایی برق‌دار کشور از ۷۵۰ هزار خانوار تجاوز نمی‌کرد. هم‌اکنون این تعداد به چهار میلیون و ۵۰۸ هزار خانوار افزایش یافته که نشان‌گر رشد سالیانه ۴٫۲۶درصدی است.

بررسی آمار برق‌رسانی به روستاها در جهان و ایران از فاصله معنادار بیش از ۲۰درصدی ایران با میانگین جهانی حکایت دارد؛ میانگین برق‌رسانی به روستاها در جهان اکنون ۷۹ درصد و در ایران ۹۹٫۷ درصد است؛ همچنین متوسط برق‌رسانی شهری در جهان ۹۶ درصد و در ایران ۱۰۰ درصد است.

بررسی روند انرژی تولیدی نیروگاه‌ها نیز بیان‌گر آن است

اقتصاد ایران

از خرابه پهلوی تا گام‌های بزرگ انقلاب

بخش دوم وپایانی

اشاره: جمهوری اسلامی در حالی اقتصاد بحرانی ملو از فساد و ضدمردمی را از پهلوی تحویل گرفت که این اقتصاد امروز پس از تحمل ۴۰ سال جنگ و تحریم سخت، گام‌های بزرگی را به‌سمت موفقیت برداشته است که متأسفانه در سایه برخی مشکلات اقتصادی امروز پنهان شده است.

در این گزارش تلاش کرده‌ایم، ضمن واکاوی کوتاه وضعیت شاخص‌های اقتصادی قبل از انقلاب و دوران پهلوی، به بررسی آسیب‌های گسترده جنگ تحمیلی،

تحریم‌های ۴۰ساله، انواع دشمنی‌های خارجی و برخی سیاست‌های غلط بپردازیم و در ادامه سعی شده است، بخشی از توفیقات کفی و کیفی جمهوری اسلامی

در حوزه‌هایی مثل انرژی، کشاورزی، صنعت، سرمایه‌گذاری و… با هدف تحقق اهدافی مثل فقرزدایی، تحقق عدالت اجتماعی و استقلال کشور مرور شود

تا مشخص شود که ظرفیت‌های بالفعل و بالقوه اقتصاد ایران در گام دوم انقلاب می‌تواند نویدبخش یک شروع تازه برای مردم ایران باشد.

۸۶ درصد در سال ۱۳۵۳ افزایش یافت. براساس آمارهای موجود، درآمد نفتی شاه از ابتدای دهه ۵۰سیر افزایش نجومی خود را آغاز کرده بود. میزان درآمد نفت که در سال ۱۳۴۲، ۵۵۵ میلیون دلار و در سال ۱۳۴۷، ۹۸۵ میلیون دلار بود، در آغاز دهه ۵۰ به ۱٫۸ میلیارد دلار رسید و طی سال‌های بعد روند رو به رشد خود را ادامه داد؛ به‌طوری که عایدات نفت ایران از ۱میلیارد و ۸۷۰ میلیون دلار در سال ۱۳۵۰ به بیش از ۲۰ میلیارد دلار در سال ۱۳۵۶ رسید.

به‌عبارتی طی پنج‌سال (سال‌های ۵۰تا۵۵)درآمد نفتی شاه نزدیک به ۹ برابر رشد کرده بود که این وضعیت شاه را در یک وضعیت متوهمانه قرار می‌داد که خود از آن به‌عنوان «تمدن بزرگ» نام می‌برد؛ اما آنچه اتفاق افتاد، در ظاهر برای توسعه سریع اقتصاد کشور بود؛ اما او به‌طرزی دیوانه‌وار مشغول قرض گرفتن از خارج، جذب سرمایه‌گذاری خارجی و… بود؛ به‌طوری‌که بین سال‌های ۱۳۴۲تا ۱۳۵۱ موازنه پرداخت‌های ایران تقریباً بی‌وقفه کسری داشت و سرمایه‌های زیادی در راه طرح‌های تجملی و غیراقتصادی صرف شد.

در نظام جمهوری اسلامی، صندوق ذخیره ارزی که بعدها به‌نام صندوق توسعه ملی نام گرفت، تشکیل شده است تا هرساله هرچه بیشتر درآمدهای نفتی در این صندوق ذخیره و صرف توسعه زیرساخت‌های مولد، اشتغال‌زا و درآمدزای کشور شود. این سهم در بودجه سال ۱۴۰۱ به‌میزان ۴۰ درصد کل درآمدهای نفتی کشور دیده شده است.

در بخش توسعه میادین نفتی و گازی و تولید نفت و گاز، در پیش از انقلاب، کار تولید نفت و گاز از چند میدان مستقل ایران توسط شرکت‌های خارجی انجام می‌شد؛ اما پس از انقلاب، به میادین مشترک نفت و گاز توجه شد و علاوه بر توسعه و آغاز برداشت نفت و گاز از میادین مشترک با کشورهای همسایه، شرکت‌های ایرانی موفق شدند، با انتقال دانش و دستیابی به توانمندی توسعه، تولید و نگهداری میادین نفتی و گازی، کاری را که در سال‌های پیش از انقلاب با هزینه‌های گراف از سوی شرکت‌های خارجی انجام می‌گرفت، به‌دست متخصصان داخلی انجام دهند.

برداشت حداکثری توسط شرکت‌های خارجی و بدون توجه به اصول برداشت صیانتی و تنها با هدف خام‌فروشی حداکثری و تریق منابع نفتی به بخش تأمین هزینه‌های جاری در پیش از انقلاب، تبدیل به برداشت صیانتی توسط شرکت‌های داخلی، با توجه به اصول فنی و تریق بخشی از منابع نفتی به توسعه زیرساخت‌های کشور و تبدیل بخشی از نفت خام و گاز طبیعی تولیدی کشور، به محصولات با ارزش افزوده بیشتر در پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌ها در بعد از انقلاب شد.

۶ مجتمع فعال پتروشیمی کشور در سال ۱۳۵۷امروز به ۶۸ مجتمع افزایش یافته است؛ ۱۷ مجتمع تولیدی و دو واحد پوتیلیتی در قطب عسلویه، ۱۹ مجتمع تولیدی و یک واحد

مقاله

یوتیلیتی در هاب ماهشهر و ۲۵ مجتمع تولیدی پتروشیمی در سایر مناطق کشور فعال هستند. مقدار سرمایه‌گذاری در این صنعت از حدود ۱۱۰ میلیارد ریال در سال ۱۳۵۷ هم‌اکنون به بیش از ۸۰ میلیارد دلار رسیده است.

ظرفیت صنعت پتروشیمی ایران از سالانه ۳ میلیون تن در سال ۱۳۵۷ هم‌اکنون به ۹۰ میلیون تن در سال رسیده است؛ همچنین ظرفیت تولید سالانه محصولات پایه صنعت پتروشیمی در سال گذشته، ۳۰ میلیون تن بود که از نظر کفی ایران پس از عربستان در رتبه دوم منطقه قرار گرفت.

بر این، ایران با ۵۴ میلیون تن ظرفیت محصولات عمده پتروشیمی در سال ۲۰۲۰، جایگاه دوم در خاورمیانه را به خود اختصاص داده است. تولید این صنعت از ۲٫۷ میلیون تن در سال ۱۳۵۷ به ۶۱٫۲ میلیون تن در سال ۹۹ رسیده است که از این مقدار ۳۴٫۲ میلیون محصول نهایی قابل فروش در سال ۹۹ تولید شد؛ درحالی‌که مقدار فروش کل محصولات پتروشیمی در سال ۱۳۵۷، ۱٫۵۲ میلیون تن بوده است.

صنعت پتروشیمی در سال ۹۹ بدون نظر گرفتن طرح‌هایی که در ماه‌های پایانی سال به بهره‌برداری رسیده‌اند، عملکرد ۷۷درصدی نسبت به ظرفیت اسمی قابل بهره‌برداری داشته و درآمدی معادل ۱۵ میلیارد دلار را برای کشور محقق کرده است. پیش‌بینی می‌شود، درآمد فروش صنعت پتروشیمی در پایان امسال، به بیش از ۲۱٫۵ میلیارد دلار برسد؛ این در حالی است که درآمد این صنعت در سال ۱۳۵۷، ۰٫۱۶ میلیارد دلار بوده است.

مقدار صادرات محصولات پتروشیمی از ۰٫۶ میلیون تن به‌ارزش ۰٫۰۵ میلیارد دلار در سال ۱۳۵۷ به ۲۲٫۴ میلیون تن به‌ارزش حدود ۹ میلیارد دلار در سال ۹۹ با سهم حدود ۷۰درصدی از میزان تولید محصولات رسیده است. پیش‌بینی می‌شود، صادرات محصولات پتروشیمی ایران امسال به ۱۴ میلیارد دلار برسد.

مقایسه شاخص‌های مهم پالایشگاهی کشور در سال‌های ۱۳۵۷ تا ۱۳۹۱ نشان‌دهنده دستاوردهای بزرگ و سرمایه‌گذاری‌های گسترده در این بخش است؛ به‌طوری‌که طی این مدت مجموع تولید پنج فرآورده اصلی (گاز مایع، بنزین، نفت‌سفید، نفت‌گاز و نفت‌کوره) از ۹۹٫۷۴ میلیون لیتر در روز به بیش از ۳۰۰ میلیون لیتر در روز افزایش یافته است.

مقایسه تولیدات پالایشگاهی ایران از زمان آغاز به‌کار پالایشگاه نفت آبادان نشان می‌دهد که تولید بنزین

پالایشگاهی طی ۴۳ سال دوران پس از انقلاب اسلامی (۱۳۵۷ تا ۱۴۰۰)، نسبت به ۶۷ سال قبل از انقلاب (۱۲۹۱ تا

۱۳۵۷) تقریباً ۸ برابر شده و از ۱۴٫۴۳ میلیون لیتر در روز به

۱۱۰ میلیون لیتر در روز افزایش یافته است.

ادامه در صفحه بعد